Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

8 päivänä marraskuuta 2012 *

Ennakkoratkaisupyyntö — Riittävien täsmennysten puuttuminen pääasiaan liittyvistä tosiseikoista ja lainsäädännöstä — Kysymykset, joihin ei voida antaa hyödyllistä vastausta — Se, ettei esitetä täsmennyksiä syihin, joiden vuoksi vastaus ennakkoratkaisukysymyksiin on välttämätön — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen

Asiassa C-433/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Krajský súd v Prešove (Slovakia) on esittänyt 10.8.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 22.8.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

SKP k.s.

vastaan

Kveta Polhošová,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: tuomarit A. Borg Barthet, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, M. Ilešič ja M. Safjan (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, s. 22) 5 ja 9 artiklan, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan tulkintaa.

* Oikeudenkäyntikieli: slovakki.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain KFZ Sys s.r.o:n (jäljempänä KFZ) pesänhoitajana toimiva SKP k.s. (jäljempänä SKP) ja Kveta Polhošová ja joka liittyy siihen, kuinka viimeksi mainittu on pannut täytäntöön kulutustavaraa koskevan osamaksusopimuksen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

Perusoikeuskirja

3 Perusoikeuskirjan 47 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava tässä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.

Jokaisella on oikeus kohtuullisen ajan kuluessa oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu. Jokaisella on oltava mahdollisuus saada neuvoja ja antaa toisen henkilön puolustaa ja edustaa itseään.

Maksutonta oikeusapua annetaan vähävaraisille, jos tällainen apu on tarpeen, jotta asianomainen voisi tehokkaasti käyttää oikeutta saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi.”

Direktiivi 93/13

4 Direktiivin 93/13 1 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on lähentää jäsenvaltioiden elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehtyjen sopimusten kohtuuttomia ehtoja koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.”

5 Direktiivin 93/13 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’kohtuuttomilla ehdoilla’ 3 artiklassa määriteltyjä sopimusehtoja;

b) ’kuluttajalla’ jokaista luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin kattamia sopimuksia tehdessään ei harjoita ammatti- tai liiketoimintaa;

c) ’elinkeinonharjoittajalla’ jokaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin kattamia sopimuksia tehdessään harjoittaa joko julkisen tai yksityisen alan ammatti- tai liiketoimintaa.”

6 Kyseisen direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sopimusehtoa, josta ei ole erikseen neuvoteltu, pidetään kohtuuttomana, jos se hyvän tavan vastaisesti aiheuttaa kuluttajan vahingoksi huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille.”

Direktiivi 2005/29

7 Direktiivin 2005/29 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on tukea sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavuttaa korkeatasoinen kuluttajansuoja lähentämällä jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka koskevat kuluttajien taloudellisia etuja vahingoittavia sopimattomia kaupallisia menettelyjä.”

8 Direktiivin 2005/29 2 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’kuluttajalla’ luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvissa kaupallisissa menettelyissä toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa;

b) ’elinkeinonharjoittajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tämän direktiivin alaan kuuluvissa kaupallisissa menettelyissä toimii tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa, ja elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;

c) ’tuotteella’ tavaraa tai palvelua, kiinteä omaisuus, oikeudet ja velvoitteet mukaan luettuina;

d) ’elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisillä kaupallisilla menettelyillä’ (jäljempänä myös ’kaupallisilla menettelyillä’) elinkeinonharjoittajan tointa, mainitsematta jättämistä, käyttäytymistä tai edustamista, kaupallista viestintää, mukaan lukien mainontaa ja markkinointia, joka liittyy välittömästi tuotteen myynnin edistämiseen, myymiseen tai toimittamiseen kuluttajille;

– –”

9 Direktiivin 2005/29 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan 5 artiklassa tarkoitettuihin elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin ennen jotakin tuotetta koskevaa liiketointa ja sen jälkeen.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sopimusoikeutta eikä erityisesti sopimuksen pätevyyttä, tekemistä tai vaikutusta koskevia sääntöjä.”

10 Direktiivin 2005/29 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Sopimattomat kaupalliset menettelyt ovat kiellettyjä.

2. Kaupallinen menettely on sopimaton, mikäli:

a) se on huolellisen ammatinharjoittamisen vaatimusten vastainen;

ja

b) se vääristää olennaisesti tai on omiaan vääristämään olennaisesti menettelyn saavutettavissa tai kohteena olevan keskivertokuluttajan tai, kun kaupallinen menettely on suunnattu tietylle kuluttajaryhmälle, ryhmään kuuluvan keskivertohenkilön taloudellista käyttäytymistä tuotteeseen nähden.”

Slovakian lainsäädäntö

11 Oikeudenkäyntimaksuista annetun lain nro 71/1992, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan, 4 §:n 2 momentin mukaan konkurssimenettelyä ja yrityssaneerausta koskevan lain nro 7/2005 erityissäännöstössä tarkoitettu pesänhoitaja on vapautettu oikeudenkäyntimaksuista.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

12 DRUKOS a.s. ja Polhošová tekivät 13.11.2001 kulutustavaraa koskevan leasingsopimuksen, jonka perusteella viimeksi mainittu saa tavaran omistusoikeuden vuokra-ajan päätteeksi eli 30 kuukausierän maksamisen jälkeen. Kyseiseen sopimukseen sisältyi omistusoikeuden pidättämistä koskeva lauseke, jonka mukaan omistusoikeus siirtyy Polhošoválle vasta sen jälkeen, kun hän on täyttänyt kaikki velvoitteensa eli muun muassa maksanut kaikki kuukausierät. Tavaran hinta oli 17 270 Slovakian korunaa (SKK) (569,73 euroa), mutta kun otetaan huomioon leasingmaksut, Polhošován oli todellisuudessa maksettava yhteensä 24 033 SKK (792,83 euroa).

13 DRUKOS a.s. asetettiin konkurssiin, ja 16.3.2006 se teki Polhošoválta olevan saatavan siirtoa koskevan sopimuksen Holec-nimisen henkilön, jonka kotipaikka on Nitra (Slovakia), kanssa. Viimeksi mainittu siirsi kyseisen saatavan samana päivänä tehdyllä sopimuksella edelleen MEDIATION KMCH s.r.o:lle, jonka kotipaikka oli ensin Nitra ja sittemmin Banská Bystrica (Slovakia). Kyseinen saatava siirrettiin 23.2.2008 tehdyllä sopimuksella edelleen IVACO CONSULTANTS LIMITEDille, jonka kotipaikka on Seychelleillä. Viimeksi mainittu teki 17.5.2008 kyseisen saatavan siirtoa koskevan sopimuksen AKROPOLIS estates s.r.o. -nimisen yhtiön, nykyisen KFZ:n, jonka kotipaikka on Slovakiassa, kanssa.

14 KFZ asetettiin konkurssiin 25.7.2008.

15 SKP vaati l'Okresný súd Popradissa 17.3.2010 nostamassaan kanteessa Polhošováa maksamaan maksun viivästymisen perusteella sopimussakkoa, jonka määrä oli 0,1 prosenttia päivässä velan määrästä, sekä korvaamaan vaaditun summan perimisestä aiheutuneet kulut. Kyseisen kanteen nostamista edeltäneelle neljän vuoden ajanjaksolle kohdistuneen sopimussakon määrä oli 987,05 euroa ja vaadittujen asianajokulujen määrä puolestaan 117,32 euroa.

16 Okresný súd Poprad hylkäsi mainitun kanteen 22.2.2011 antamallaan tuomiolla sillä perusteella, että kyseinen sopimussakko on kuluttajasopimukseen sisältyvä kohtuuton ehto. Se katsoi, että kyseiseen sanktioon lisätään lakisääteiset viivästyskorot, joten nämä kaksi velvoitetta ovat kohtuuttomia ja johtavat huomattavaan oikeuksien ja velvoitteiden epätasapainoon näiden kahden eri asemassa olevan sopimusosapuolen välillä kuluttajan vahingoksi.

17 SKP valitti tuomiosta Krajský súd v Prešoveen.

18 Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, konkurssiin asetetun yrityksen pesänhoitaja on Slovakian lainsäädännön mukaan vapautettu oikeudenkäyntimaksujen suorittamisesta. Jos se häviää vireille panemansa asian, kuluttajalle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida käytännössä saada korvattua. Näin ollen kuluttajat luopuvat kanteen nostamisesta konkurssiin asetettua yritystä vastaan ja asianajajan palkkaamisesta, mikä vaarantaa heidän oikeuksiensa puolustamisen.

19 Koska Krajský súd v Prešove katsoi, että pääasian ratkaisu riippuu unionin oikeuden tulkinnasta, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko – – direktiivin 2005/29 5–9 artiklaa tulkittava siten, että sopimattomana kaupallisena menettelynä on pidettävä myös tavarantoimittajan toimintaa, jossa tämä siirtää kuluttajiin kohdistuvia saataviaan konkurssiin asetetulle yksikölle, kun kuluttajille ei ole taattu mahdollisuutta saada korvausta kuluttajasopimukseen perustuvaan oikeudenkäyntiin liittyvistä kuluista?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan, että kuluttajiin kohdistuvien saatavien siirtäminen saatavan perimistä varten konkurssiin asetetulle yksikölle on unionin oikeuden vastaista,

a) onko tällaisessa tapauksessa – – perusoikeuskirjan 47 artiklaa tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että tuomioistuin jättää kuluttajaa suojatakseen soveltamatta laissa pesänhoitajan hyväksi säädettyä vapautusta oikeudenkäyntimaksujen suorittamisesta, ja että tuomioistuin ei tällaisessa tapauksessa loukkaa pesänhoitajan oikeutta oikeussuojaan, kun se toteaa lausunnon antamisen asiasta raukeavan, koska oikeudenkäyntimaksua ei ole suoritettu?

b) ovatko – – direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta esteenä sille, että sovelletaan kansallisen oikeuden säännöstä, joka koskee pesänhoitajan vapautusta oikeudenkäyntimaksun suorittamisesta, tilanteessa, jossa ilman sopimatonta kaupallista menettelyä valittajaa ei olisi vapautettu kyseisten maksujen suorittamisesta ja jossa lausunnon antamisen raukeamisen vuoksi kohtuuttoman ehdon täytäntöönpanoon perustuva oikeudenkäynti vältettäisiin?”

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

20 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan nojalla unionin tuomioistuin voi, jos ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä asian käsittelyä jatkamatta.

Ensimmäinen kysymys ja toisen kysymyksen ensimmäinen osa

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään sitä, onko direktiivissä 2005/29 tarkoitettuna sopimattomana kaupallisena menettelynä pidettävä tavarantoimittajan toimintaa, jossa tämä siirtää kuluttajaan kohdistuvia saataviaan konkurssiin asetetulle yritykselle, kun kuluttajalle ei ole taattu mahdollisuutta saada korvausta kyseisen tavarantoimittajan kanssa tekemäänsä sopimukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluista. Jos ensimmäisen kysymykseen vastataan myöntävästi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisen kysymyksensä ensimmäisessä osassa unionin tuomioistuimelta sitä, onko perusoikeuskirjan 47 artikla esteenä sille, että saatavien siirronsaajana olevan yhtiön pesänhoitaja on velvollinen maksamaan oikeudenkäyntimaksut silloin, kun se vaati kuluttajalta mainittujen saatavien maksamista.

22 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklalla luotu menettely on unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisen yhteistyön väline, jonka avulla unionin tuomioistuin esittää kansallisille tuomioistuimille ne unionin oikeuden tulkintaan liittyvät seikat, joita ne tarvitsevat ratkaistakseen niiden käsiteltäviksi saatetut asiat (ks. mm. asia C-83/91, Meilicke, tuomio 16.7.1992, Kok., s. I-4871, Kok. Ep. XIII, s. I-107, 22 kohta ja asia C-445/06, Danske Slagterier, tuomio 24.3.2009, Kok., s. I-2119, 65 kohta).

23 Jotta unionin oikeutta voitaisiin tulkita siten, että tulkinta olisi kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen, sen on määritettävä esittämiinsä kysymyksiin liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne tosiseikkoja koskevat lähtökohdat, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. mm. yhdistetyt asiat C-320/90-C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok., s. I-393, Kok. Ep. XIV, s. I-1, 6 kohta; asia C-181/09, Canon Kabushiki Kaisha, määräys 17.9.2009, 8 kohta ja asia C-185/12, Ciampaglia, määräys 3.5.2012, 4 kohta).

24 Unionin tuomioistuimella on nimittäin ainoastaan toimivalta lausua unionin säädöksen tulkinnasta sellaisten tosiseikkojen perusteella, jotka kansallinen tuomioistuin on sille esittänyt (asia C-235/95, Dumon ja Froment, tuomio 16.7.1998, Kok., s. I-4531, 25 kohta; asia C-11/07, Eckelkamp ym., tuomio 11.9.2008, Kok., s. I-6845, 52 kohta ja asia C-348/11, Thomson Sales Europe, määräys 23.3.2012, 43 kohta).

25 Nyt käsiteltävässä tapauksessa ennakkoratkaisupyyntö ei täytä tätä vaatimusta. Se ei ole tarpeeksi selkeä ja täsmällinen pääasiaan liittyvän tosiasiallisen ja lainsäädännöllisen asiayhteyden osalta, eikä unionin tuomioistuin näin ollen voi antaa esitettyihin kysymyksiin hyödyllistä vastausta.

26 Direktiivin 2005/29 3 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä sen 2 artiklan c alakohdan kanssa, mukaan kyseistä direktiiviä sovelletaan elinkeinonharjoittajien kuluttajiin kohdistamiin sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin ennen jotakin tavaraa tai palvelua koskevaa liiketointa, sen aikana ja sen jälkeen.

27 Kansallinen tuomioistuin ei ennakkoratkaisupyynnössään kuitenkaan täsmennä sitä, millainen konkurssissa olevan elinkeinonharjoittajan kuluttajaa kohtaan suuntautuva toiminta voitaisiin katsoa sopimattomaksi kaupalliseksi menettelyksi. Kansallinen tuomioistuin keskittyy erityisesti kuvailemaan yksityiskohtaisesti pääasiaan liittyvän saatavan siirtoketjua elinkeinonharjoittajien välillä ilman, että se kuitenkaan mainitsisi elinkeinonharjoittajan kuluttajaa kohtaan suuntautuvassa toiminnassa sellaisia seikkoja, jotka voisivat merkitä sopimatonta kaupallista menettelyä.

28 Ylimääräisenä perusteluna on lisäksi todettava, että esitetyt kysymykset koskevat tapausta, jossa on tehty siirto konkurssissa olevan yrityksen hyväksi. Ennakkoratkaisupyynnöstä ei kuitenkaan käy ilmi, että pääasian oikeudenkäynnissä olisi kysymys tällaisesta siirrosta, kun tietyt edellisessä kohdassa mainitun ketjun siirrot oli kuitenkin tehty sellaisten yritysten hyväksi, jotka eivät siirron ajankohtana olleet konkurssissa.

29 Joka tapauksessa on todettava, että ennakkoratkaisupyynnöstä ei ilmene kansallisen lainsäädännön seikkoja, joiden perusteella unionin tuomioistuimen vastausta voitaisiin pitää pääasian ratkaisemisen kannalta hyödyllisenä.

30 Pääasian tapauksessa kansallinen tuomioistuin näyttää päätyneen esittämään ennakkoratkaisukysymykset siksi, että kysymys mainittujen siirtosopimusten pätevyydestä on riidanalainen. Sen toteamisella, onko pääasiassa kysymyksessä olevan kaltainen menettely mahdollisesti direktiivissä 2005/29 tarkoitetulla tavalla sopimaton, ei kuitenkaan ole suoraa vaikutusta mainitun pätevyyden arviointiin (ks. asia C-453/10, Pereničová ja Perenič, tuomio 15.3.2012, 45 ja 46 kohta).

31 Näin ollen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi ensimmäisen kysymyksen ja toisen kysymyksen ensimmäisen osan osalta.

Toisen kysymyksen toinen osa

32 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisen kysymyksensä toisessa osassa sitä, onko direktiivi 93/13 esteenä sille, että pesänhoitaja vapautetaan kansallisen oikeuden säännösten mukaisesti oikeudenkäyntimaksujen suorittamisesta, koska ilman konkurssia kyseinen elinkeinonharjoittaja ei saisi vapautusta sanotuista maksuista.

33 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii tosiasiassa arvioimaan sitä, ovatko kansalliset oikeudenkäyntimaksuja koskevat säännökset direktiivin 93/13 mukaisia.

34 Direktiivin 93/13 1 artiklan 1 kohdassa säädetään kuitenkin, että kyseisen säädöksen tarkoituksena on lähentää jäsenvaltioiden elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehtyjen sopimusten kohtuuttomia ehtoja koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Näin ollen se koskee ainoastaan sopimusten ehtoja eikä sitä, miten oikeudenkäyntikulut kansallisen lainsäädännön mukaan jaetaan.

35 Nyt käsiteltävässä asiassa ainoa sopimus, jonka elinkeinonharjoittaja on tehnyt kuluttajan kanssa, joka on pääasian kohteena ja johon ennakkoratkaisupyynnössä viitataan, on Polhošován 13.11.2001 tekemä sopimus, kun taas Slovakian tasavalta liittyi Euroopan unioniin vasta 1.5.2004.

36 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimella on toimivalta tulkita unionin oikeutta ainoastaan siltä osin kuin on kyse sen soveltamisesta jäsenvaltiossa sen Euroopan unioniin liittymisen jälkeen (ks. asia C-302/04, Ynos, tuomio 10.1.2006, Kok., s. I-371, 36 kohta; asia C-64/06, Telefónica O2 Czech Republic, tuomio 14.6.2007, Kok., s. I-4887, 22 ja 23 kohta; asia C-96/08, CIBA, tuomio 15.4.2010, Kok., s. I-2911, 14 kohta ja asia C-32/10, Semerdzhiev, määräys 11.5.2011, 25 kohta).

37 Näin ollen on pääteltävä, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi toisen kysymyksen toisen osan osalta.

38 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen on todettava unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan nojalla, että ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Krajský súd v Prešoven (Slovakia) 10.8.2011 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Allekirjoitukset